

АСПЕКТИ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ НА КАФЕДРІ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ХІМІЇ ОНМедУ

Г. І. Стручаєва, О. В. Осійчук, Т. В. Ложичевська

Одеський національний медичний університет

Вступ. У зв'язку з упровадженням принципів кредитно-модульної системи до ВНЗ України пред'являються нові вимоги щодо вдосконалення методології освіти, які орієнтовані на входження в європейський освітній простір. Інтеграційний процес передбачає впровадження європейських норм і стандартів у медичну освіту, забезпечення переходу до кредитно-модульної системи і стимулюючої системи навчання. Перший власний досвід застосування нової системи дозволяє виділити позитивні сторони і недоліки реформування, а також створює нові проблеми. Тому обговорення й аналіз застосування кредитно-модульної системи в українських ВНЗ зараз особливо важливі й актуальні для вирішення багатьох питань при реформуванні проблем для пошуку власного шляху в розвитку освіти.

Кредитно-модульна система освіти – це гнучка модель організації педагогічного процесу, який максимально мотивований, більшою мірою орієнтований на студента. Використання в навчальному процесі модульної технології навчання підвищує пізнавальну активність і самостійність студентів при вирішенні навчальних задач, забезпечує індивідуальний підхід у навчанні, розвиток професійного інтересу і мотивації, сприяє ефективному формуванню практичних вмінь і навичок. Однак багато моментів процесу інтеграції української освіти в європейську сприймаються громадськістю, в тому числі вченими і педагогами, далеко не однозначно. Перший досвід упровадження кредитно-модульної системи аргументує необхідність розроблення нових сучасних механізмів проведення навчального процесу.

Метою роботи є аналіз власного досвіду використання кредитно-модульної системи при навчанні студентів неорганічної, аналітичної, органічної та фармацевтичної хімії на кафедрі фармацевтичної хімії Одеського національного медичного університету. Завдання – виділити й обґрунтувати позитивні та негативні аспекти викладання за кредитно-модульною системою.

Основна частина. У сукупності весь процес навчання на практичних заняттях із неорганічної, аналітичної, органічної та фармацевтичної хімії розби-

вається на 3 етапи: мотиваційний, пізнавальний і контроль-корегуючий. Дані дисципліни є одними з основних, якими повинен оволодіти майбутній провізор. З огляду на основні цілі, що охоплюють пізнавальні (засвоєння фундаментальних знань) і діяльні (підвищення певних функціональних навичок), курс предмета розділений на 2 основні модулі. Навчальним елементам модулів відповідає певний рівень засвоєння понять. Перший рівень – пізнавальний, який характеризується формуванням у студента базових понять, уявленням про основні властивості, ознаки предмета, процесу, вміння виділяти його з ряду інших предметів. Другий рівень – розуміння, яке передбачає буквально і реконструктивне відтворення навчального матеріалу. При цьому студент не тільки відтворює навчальний матеріал, а й розуміє його сутність, може його пояснити, інтерпретувати, переказати своїми словами, навести конкретні приклади. Третій рівень – вміння застосувати теоретичні знання в практичних ситуаціях, який включає продуктивну діяльність. На цьому рівні студент не тільки показує розуміння функціональних залежностей між досліджуваними явищами, а і розв'язує задачі, вміє зв'язати навчальний матеріал із практичним застосуванням. Застосування модульної системи навчання має такі переваги:

- формує мотиваційний стимул для систематичного навчання, що сприяє активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів;
- сприяє більш диференційованому підходу при оцінюванні їх навчання;
- стимулює студентів до змагання в навчальному процесі;
- порівняння результатів свого навчання з діяльністю інших студентів;
- поява можливості у викладачів оцінювати студентів за інтегральним рейтинговим принципом;
- дозволяє враховувати ставлення студента до навчання, професійний ріст на будь-якому етапі навчально-виховного процесу, що дає можливість індивідуалізувати навчальний процес.

Чітке дозування навчального матеріалу, інформаційно-методичне забезпечення з програмою логічно

послідовних дій для студентів – усе це допомагає поліпшити якість і ефективність освітнього процесу в цілому. Великого значення набувають такі форми навчання, як самостійна робота студентів і консультативна робота викладачів. Однак тут криються й основні проблеми даної системи, пов’язані з інформаційним, технічним і методичним забезпеченням самостійної роботи студентів. Тому недоліками кредитно-модульної системи можна вважати:

– формалізацію форм контролю (тестування нівелює особистість, студент навчається не заради знань, а заради рейтингових балів);

– відхилення від традиційної форми навчання – усного опитування, детальний розбір тем занять, що призводить до втрати фундаментальних базових знань студентів.

Висновок. Кредитно-модульна система організації навчального процесу підготовки провізорів відкриває нові можливості в системі вищої фармацевтичної освіти. Вона сприяє створенню умов для самореалізації особистості студента як активного учасника навчального процесу. Форми і методи навчання в умовах кредитно-модульної системи надалі потребують удосконалення з урахуванням кращого досвіду традиційних українських форм навчання.